

خَطِ يَعْقُوبَ

پیشگفتار

امی خط دَ باره تعلیم های عملی آسته که یعقوب بلده ایمانداری یهودی که دَ منطقه های دُور از وطن خُو زندگی مُوكد نوشته کده؛ یعقوب باچه آبه عیسیٰ مسیح بُود. او دَ امزی خط حکمت ره بطورِ واضح بلده مقصد و رفتارِ زندگی مسیحی بیان مونه و دَ باره اینی موضوع ها توره مُوگیه: مال- و- دولت، غریبی، و سوسه، رفتارِ نیک، تعصب، ایمان و عمل، دَ کار بُردونِ زیو، اختلافِ ها، غرور، فروتنی، قضاوت دَ باره دیگر، و- پُف- و- پُتاق کدو، صبر و دُعا.

فهرستِ عنوانها

سلام ها (فصل ۱ آیه ۱)

ایمان دَ دُورونِ سختی ها (۲:۱)

غریبی و ثروتَمندی (۹:۱)

و سوسه از طرفِ خدا نییه (۱۲:۱)

گوش دَدو و عمل کدو دَ کلامِ خُدا (۱۹:۱)
دَ باره تعصُب و طرفداری (۱:۲)
رابطه بَینِ ایمان و عمل (۱۴:۲)
احتیاط دَ توره گُفتو (۱:۳)
حِکمتِ آسمانی (۱۳:۳)
نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دُنیا (۱:۴)
قضاوت کدو دَ بله دیگر و (۱۱:۴)
پُف-و-پُناق دَ باره کارای آینده (۱۳:۴)
اخطار دَ سرمایه‌دارا (۱:۵)
صبر دَ وختِ مُشکلات (۷:۵)
قُدرتِ دُعا (۱۳:۵)

سلام ها

۱ اینجانبِ یعقوب غلامِ خُدا و مولا عیسیٰ مسیح، دَ پگِ
مردُمِ دوازده طایفه اسرائیل که دَ تمامِ دُنیا تیت پَرَک شُدِه، سلام
تقدیمِ مُونُم.

ایمان دَ دَورونِ سختی ها

۲ برارونِ عزیز، وختیکه شُمو دَ مُشکلات و تجربه های سخت

دُچار مُوشيد غَدر خوش بشيد، ^۳ چُون شُمو ميدنيد که امتِحان
ایمان، صبر-و-تَحْمَل شُمو ره زياد مونه. ^۴ بيليد که صبر-و-
تَحْمَل دَ وجود شُمو کامل شنه تاکه شُمو پوره و کامل شنيد و
دَ هيچ چيز ضرورت نَدشته بشيد. ^۵ اگه کُدم نفر دَ مينکل شُمو
از نگاهِ حکمت-و-دانايي کم بشه او از خدا طلب کُنه و بلده
شي دده موشه، چُون هر کسی که حکمت طلب کُنه خداوند
سَخاوَتَمَندانه دَزُو ميديه و او ره سرزنش نموکنه. ^۶ مگم
وختيکه طلب مونه او بايد يقين دشته بشه که خدا دُعای شي
ره قبول مونه و او بايد شک-و-شُبُهه ره دَ دل خُو راه نديه. آدم
دودله مثل لپه دريا آسته که دَ سَبَبِ باد ايسو-و-اوسو موخوره.
^۷ ای رقم آدم هرگز گمان نکنه که خداوند او ره يگو چيز
ميديه، ^۸ چُون آدم دودله دَ تمام کار های خُو محکم نييه.

غريبی و ثروتَمندی

^۹ برارِ مُسکين-و-غريب بايد افتخار کُنه، چراکه او دَ نظرِ خدا
سربلند آسته، ^{۱۰} مگم برارِ پيسه دار دَ وختِ خاری-و-غريبی خُو
ام بايد افتخار کُنه، چراکه او ام مثلِ کُلِ علفِ آلی يگ روز از
بين موره. ^{۱۱} آفتو که بُر موشه گرمی شي علف ره خشک
مونه و کُل شي ميريزه و نُوربندی شي از بين موره. آرے، آدم

دَوْلْتَمَنْد ام امی رقم آسته: دَ حَالِيكِه دَ پُشتِ كارای خُو
میگرده، اُو از بَین موره.

وَسَوَسَه از طرفِ خُدا نییه

^{۱۲} نیک دَ بختِ کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه.
وختیکه ازی آزمایشا بُرو بُر شد، خُدا تاجِ حیات، یعنی زندگی
آبدی ره دَزُو میدیه، اُمُو زندگی آبدی ره که خُدا دَ دوستدارای
خُو وعده دده. ^{۱۳} وختیکه انسان وَسَوَسَه موشه، اُو باید نگیه
که: ”خُدا مَره وَسَوَسَه کده،” چراکه خُدا از وَسَوَسَه و بدی
دُور آسته و هیچ کس ره دَ وَسَوَسَه نَمیندزه. ^{۱۴} انسان اُو غیت
دُچارِ وَسَوَسَه موشه که دَ خَاهِشای نَفسانی خُو گرفتار شده دَ
دامِ عیاشی خُو موفته. ^{۱۵} پس شَهوت و عیش-و-نوش دَ زندگی
انسان گناه ره دَ وجود میره و گناه وختیکه غدر کلو شد،
باعثِ مَرگ موشه.

^{۱۶} برارونِ عزیز، خود ره بازی ندید. ^{۱۷} تمامِ نِعمتای خُوب و
مُکَمَل از آسمو و از سُونِ خُدا مییه که خَالِقِ نُور آسته و دَ شانِ
ازُو تغییر نییه مثل سایه وری که مییه و موره. ^{۱۸} اُو دَ مُطابقِ
إرادِه خُو و دَ وسیله کلامِ حقیقت مو ره زندگی نو دَد تاکه مو

نمونه از مخلوقاتِ نو ازو بشی.

گوشِ ددو و عملِ کدو د کلامِ خدا

^{۱۹} برارونِ عزیز، هر کس باید هر غیت د گوشِ کدو تیار بشه و پیش از توره گفتو خوب فکر کنه و زود قار نشنه، ^{۲۰} چراکه قارِ انسان راستی-و-صداقتی ره که خدا میخایه، د وجود نمیره. ^{۲۱} پس امزی خاطر، هر رقم بدی و کارای شیطانی ره که د زندگی شمو آسته از خود دور کنید و کلامِ خدا ره که د دلِ شمو کشت شده د نرمی قبول کنید. ای کلام، قدرتِ دره که جانِ شمو ره نجات بدیه.

^{۲۲} نه تنها گوشِ کونده کلامِ خدا بشید، بلکه دز شی عمل کنید. خود ره بازی ندید: ^{۲۳} چون کسی که کلام ره فقط گوش میگیره و دزو عمل نمونه او مثل آدمی آسته که روی خو ره د آینه مینگره؛ ^{۲۴} ارے، او خود ره مینگره و غیتیکه از پیش آینه دور موشه پرمشت مونه که روی شی چی رقم بود.

^{۲۵} لیکن کسی که شریعتِ کاملِ خدا ره که انسان ره از چنگ گناه آزاد مونه، محکم بگیره و دزو پایبند بشه و چیزای ره که شنیده پرمشت نکنه، بلکه دزوا عمل کنه، پروردگار د کارای

^{۲۶} کسی که خود ره ایماندار مِیدنه، مگم زبون خُو ره اداره نَمیتنه، اُو خود ره بازی مِیدیه و ایمان شی بے فایده آسته.

^{۲۷} ایمان پاک و بے عیب دَ نظر خُدا یعنی آته آسمانی اینی آسته که مو یَتیما و خاتونوی بیوه ره دَ مُصِیبت شی دِلگیری کده کومک کُنی و خود ره قد فِساد های دُنیا آلوده نَکُنی.

دَ باره تعصُّب و طرفداری

^۲ برارای عزیز، ایمانی ره که شُمو دَ مَولای پُر جلال مو

عیسیٰ مسیح دَرید، نَباید قد ظاهِرینِی و تبعِیض قتی بَشه.

^۲ فرض کنید یگ نفر دَ مجلس شُمو ببیه که کالای قِیمتی دَ

جان شی و اَنگشتری های طِلائی ام دَ دِست شی بَشه و دَ عینِ

وخت یگ نفر نادار خُن کالای غریبانه داخل شُنه، ^۳ و شُمو

دَمزُو پیسه دار فکر خُو ره کلوتر بَگیرید و خُوبترین جای ره دَزُو

ایله کده بَگَید: ”بیه صاحب، اینجی پیش بَشی.“ مگم دَزُو

غریب بَگَید: ”بورُو دَ اُونجی ایسته شُو یا دَ دانِ درگه بَشی!“

^۴ آیا شُمو قد امزی کار خُو دَ بَین خُو دُوبینی نکدید و قاضی

های پُر از فکر های فاسد جور نشدید؟

^۵ برارای عزیز، دز مه گوش بدید: خُدا مردُمِ غریبِ ازی دُنیا ره
انتخاب کده تا دَ ایمان غنی بشه و وارثِ امز و پادشاهی شنه
که خُدا دَ دوستدارای خُو وعده دده. ^۶ مگم شُمو آدمای غریب
ره بے حرمت مُونید. آیا آدمای پیسه دار دز شُمو ظلم نَکده و
شُمو ره دَ زور کَشَل کده دَ محاکمه نَبَرده؟ ^۷ آیا اونا دَ صِد نام
نیکِ عیسی که دَ بله شُمو ایشته شده، کفرگویی نمونه؟

^۸ اگه شُمو امی حُکمِ مَهْم و بلند ره که دَ کلامِ خُدا نوشته شده
یعنی "همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی دوست دَشته بش" دَ
جای بیرید، کارِ نیک ره انجام میدید. ^۹ لیکن اگه ظاهرینی
کده تبعیض قایل شنید، شُمو گناه مُونید و شریعت شُمو ره
خطاکار حساب مونه، ^{۱۰} چُون اگه کُدم کس تمام احکام
شریعت ره پوره کنه، ولے حتی دَ یگ نقطه شی کوتاهی کنه،
اُو مثلِ که تمام شریعت ره میده کده بشه محکوم آسته. ^{۱۱} امو
خُدا که گفته: "زنا نکو!" ام گفته که: "قتل نکو!" پس اگه
شُمو از زنا پاک بشید و لیکن مُرتکب قتل شنید، باز ام
شریعت شُمو ره خطاکار حساب مونه.

۱۲ پس رقمِ کسای توره بُگید و عمل کنید که دَ وسیله شریعتی که آزادی میدیه، قضاوت موشه. ۱۳ چون وختیکه خدا قضاوت مونه او دَ کسی که رحم نکرده بشه رحیم نییه. لیکن رحم دَ بله قضاوت پیروز موشه.

رابطه بین ایمان و عمل

۱۴ برارای عزیز، چی فایده دره اگه کس بُگیه، ”ایمان درم“ و عمل دزو موجود نبشه؟ آیا ایمان ازو میتنه او ره دَ روز قیامت نجات بدیه؟ ۱۵ اگه کدم برار یا خوار ایماندار کالا ندشته بشه و یا دَ خوراک روزانه خو محتاج بشه، ۱۶ و یکی ازشمو دزو بُگیه، ”بخیر بورو؛ خدا تو ره سیر و گرم کنه.“ و لے ضرورت ازو ره پوره نکنه، ای توره بلده ازو چی فایده دره؟ ۱۷ امی رقم ایمان که قد عمل قتی نبشه مُرده یه.

۱۸ امکان دره یگو کس بُگیه: ”تو ایمان دری و ما اعمال نیک درم.“ لیکن تو دز مه ثابت کو که چی رقم میتنی بدون اعمال نیک ایمان دشته بشی و ما ایمان خو ره دَ وسیله اعمال خو دز تو ثابت مونم. ۱۹ تو عقیده دری که خدا یگ آسته. دُرست آسته! حتی جنیات ام عقیده دره که خدا یگ آسته و از ترس

^{۲۰} ای آدمِ نادو! آیا نَمیدنی که ایمانِ بدونِ اعمالِ نیکِ بے فایده

یَه؟ ^{۲۱} بابه کلون مو ابراهیم دَ وسیله اعمالِ نیکِ خو دَ پیش

خدا عادل-و-نیک حساب شد، چراکه او اسحاق باچه خو ره دَ

نیتِ قربانی دَ قربانگاه برده دَ خدا تقدیم کد. ^{۲۲} شمو مینگرید

که ایمان و عمل ازو قد یگدیگه خو یگجای کار موکد و ایمان

ازو توسطِ عمل شی کامل شد. ^{۲۳} دزی رقم نوشته های تورات

پوره شد که موگه: ”ابراهیم دَ خدا ایمان آورد و ای بلده ازو

یگ عمل عادلانه حساب شد“ و نام شی «دوستِ خدا» ایشته

شد. ^{۲۴} پس شمو مینگرید که انسان نه تنها از راه ایمان، بلکه

دَ وسیله عمل خو عادل و راستکار حساب موشه. ^{۲۵} دَمزی رقم

راحاب که یگ خاتون بدکاره بود، دَ وسیله کارِ نیکِ خو یعنی

پناه ددو دَ مُخبرای بنی اسرائیل و ریی کدون ازوا از راه

بے خطر، نیک و عادل حساب شد. ^{۲۶} رقمیکه جسمِ بے روح

مُرده یه، امو رقم ایمانِ بے عمل ام مُرده یه.

احتیاط دَ توره گفتو

برارای مه، غدر شمو معلمِ درسِ روحانی نشنید، چون

شمو میدنید که مو معلما سخت تر قضاوت موشی. ^۲ پگِ ازمو
خطا های کلو مونی و کسی که د توره گفتو خطا نکنه، آدم
کامل آسته و میتنه تمام جان خو ره اداره کنه.

^۳ مو د دانِ آسپ لغام میندزی تا د تی فرمان مو شنه. دمزی

طریقه تمام جسمِ آسپ ره د هر طرف که بخاهی دور دده
میتنی. ^۴ یا فرض مثال، یگ کشتی کته که باد تیز او ره تيله
مونه، او قد یگ جلو ریزگگ د هر طرف که دل کشتی وان
بخایه برده موشه. ^۵ زیو ام امی رقم آسته: اگرچه یگ حصه
ریزگگ جسم مو آسته، مگم لافای کته کته میزنه.

شمو میدنید که یگ چرغک آتش میتنه جنگل کته ره در بدیه.

^۶ زیو ام یگ آتش آسته. د مینکل اعضای جسم مو زیو یگ

دنیای پُر از شرارت آسته که تمام وجود مو ره آلوده مونه و
دورون زندگی مو ره آتش زده د دوزخ تبدیل مونه و خود شی
از آتش دوزخ در میگیره. ^۷ هر رقم حیوانات وحشی، مرغکو،
خزنده گو و حیوانات دریایی ره انسان تنسته که رام کنه و آلی
ام میتنه، ^۸ لیکن هیچ کس نمیتنه که زیو ره رام کنه. زیو شریب
رام ناشدنی و پُر از زار کُشنده یه.

^۹ مو قد امزی زبو خُداوند ره که آته آسمانی مو آسته حمد-و-
 سپاس مَوگی و ام انسان ره که خُدا رقمِ خود خُو جور کده،
 نالت مونی. ^{۱۰} از یگ دان ام بَرکت شنیده موشه و ام دَو-و-
 دَشنام. آی برارای مه، ای رقم باید نبشه. ^{۱۱} آیا امکان دَره که
 از یگ چشمه ام آو شیرین و ام آو شور بُر شنه؟ ^{۱۲} برارای
 عزیز مه، آیا درختِ انجیر میتنه زیتون ثمر بدیه؟ یا تاگِ
 انگور، انجیر؟ هرگز نه! پس هیچ چشمه شور ام نمیتنه که آو
 شیرین بدیه.

حِکمتِ آسمانی

^{۱۳} دَ بَین شُمو کی هوشیار و دانا یه؟ اگه کُدم کس آسته، اُو
 باید دَ زندگی خُو اعمالِ نیک دَشته بشه و اعمالِ خُو ره دَ
 فروتنی که از حِکمت دَ و جُود مییه، نشو بدیه. ^{۱۴} لیکن اگه
 شُمو دَ دلِ خُو سخت حسادت و خودخاهی دَرید، لافِ بیجای
 نَزید و دَ ضِدِ حقیقت دروغ نَگید. ^{۱۵} ای رقمِ حِکمت-و-دانایی
 از عالمِ باله نییه، بلکه دُنیایی، نَفسانی و شَیطانی آسته.
^{۱۶} چُون دَ هر جای که حَسَد و خودخاهی آسته، دَ اُونجی بے
 نظمی و هر رقمِ شرارت ام و جُود دَره.

۱۷ مگم حکمت-و-دانایی که از عالمِ باله ریشه میگیره، اوّل پاک، بعد ازو صلح طلب، حوصله‌مند، نصیحت‌پذیر، پُر از رحمت و ثمر نیکو، بے طرف و بدونِ خودنمایی آسته. ۱۸ ثمرِ عدالت که دَ صلح و جُود دره، دَ وسیله کسای کشت موشه که صلح طلب آسته.

نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دنیا

۱۲ عِلَّتِ جنگ-و-جنجال دَ بَین شُمو چی آسته؟ آیا عِلَّتِ ازوا خاهش‌های نفسانی شُمو که دَ اعضای جسم شُمو جنگ مَوکنه، نییه؟ ۲ شُمو چیم خوره دَ چیزی میلید که ندرید، شُمو قتل و حسادت مَونید، مگم نَمیتَید او ره حاصل کنید؛ شُمو جنگ و جنجال مَونید، لیکن بازم دَ دست شُمو نَمییه، چراکه شُمو از خُدا طلب نَمَونید. ۳ و طلب ام که مَونید دَ دست شُمو نَمییه، چراکه قد نَیتِ بد طلب مَونید تا خاهش‌های نفسانی خوره پوره کنید.

۴ ای مردُمِ زناکار! آیا شُمو نَموفامید که دوستی دنیا، دُشمنی قد خُدا آسته؟ پس هر کسی که میخایه دوستِ دنیا بشه، او

دُشْمونِ خُدا جور مُوشه. ^٥ آيا شُمو فِكر مُونيد كه نوِشته هاي مُقَدَّس بے فايده مُوگه كه ”خُدا روحي ره كه دَز مو قرار دَدِه، سخت دَزشي علاقه دَره؟“ ^٦ مگم خُدا ازي كده ام فيضِ كَلو دَز مو مُوبَخشه. امزي خاطر دَ كِتَابِ مُقَدَّس مُوگيه:

”خُدا مُخالفِ آدمای كِبري-و-مغرور آسته،

ليكن دَ آدمای بے كِبر فيضِ مُوبَخشه.“

^٧ پس از خُدا اِطاعتِ كنيد و دَ مُقابلِ شَيْطو ايستادگي كنيد تاكه شَيْطو از پيش شُمو دُوتا كُنه. ^٨ دَ خُدا نزديك شُنيد تا او ام دَز شُمو نزديك شُنه. آي گناه كارا، دِستاي خُو ره از گناه پاك كنيد و آي مردُمای دُودِله، دِل خُو ره صاف كنيد؛ ^٩ ماتم بگيريد، وويے و مخته كنيد؛ بيليد كه خَنده شُمو دَ وويے و خوشي شُمو دَ غَم بَدَل شُنه. ^{١٠} دَ حُضُورِ خُدا خود ره خاكسار كنيد و او شُمو ره سربلند مونه.

قضاوتِ كدو دَ بله ديگرو

^{١١} آي برارو، بدگويي يگديگه خُو ره نكنيد. چُون هر كسي كه

برارِ ایماندار خُو ره بد بُگیه یا دَ بِلِه ازو قضاوَت کنه، دَ حقیقت اُو شریعت ره بد مُوگیه و دَ بِلِه شریعت قضاوَت مُونه. پس اگه شُمو دَ بِلِه شریعت قضاوَت کُنید، شُمو مُطابق شریعت عمل نَمو کُنید، بلکه قاضی شی جور مُوشید. ^{۱۲} تنها یگ صاحبِ شریعت و قاضی و جُود دَره، که قُدرتِ نجات دَدو و تَباه کدو دَ دِستِ ازو یه. پس تُو کی اُستی که دَ بِلِه همسایه خُو قضاوَت مُونی؟

پُف-و-پُناق دَ باره کارای آینده

^{۱۳} ای آدمای که مُوگید: ”امروز یا صَباح دَ فلان شار موری و یگ سال ره دَ اُونجی تیر کده تُّجارت مُونی و فایده کَلو دَ دِست میری،“ ^{۱۴} دَ حالیکه شُمو نَمیدنید که صَباح چی مُوشه، چُون زندگی شُمو رَقمِ تَفَت-و-بُخار اَلّی اُسته که یگ لَحظه دیده مُوشه و بعد ازو از بَین موره. ^{۱۵} پس دَ جای ازو شُمو باید بُگید: ”اگه خُدا خاسته بَشه و مو زنده بَشی، ای کار یا اُو کار ره مُونی.“ ^{۱۶} لیکن فِعلاً شُمو لاف مِیزنید که لاف زِدو هر رَقم شی بد اُسته. ^{۱۷} پس هر کسی که انجام دَدونِ کارِ نیک ره مُوفامه و انجام نَمیدیه، اُو گُناهکار حِساب مُوشه.

۵ ای مردُم سرمایه‌دار، مخته و چخرا کنید، چراکه بلا-و-
غم د سر شُمو آمدنی آسته. ۲ مال-و-دولت شُمو برباد شُده و
کالای شُمو ره کوبه خورده. ۳ طَلّا و نُقره شُمو ره زنگ زده و
زنگ‌زدگی ازوا د پیش خُدا د ضد شُمو شاهیدی میدیه و رقم
آتش آلی گوشت شُمو ره مُوخوره، چُون شُمو حتی د روزای آخر
ام د جَم کدون مال دُنیا مصروف آستید.

۴ مُزد امزُو کارگرا ره که زمینای شُمو ره درو کده، شُمو دغلی
کده نگاه کدید و امُو مُزد د ضد شُمو فریاد مونه. و ناله امزُو
دروگرا د گوش خُداوند لشکرها رسیده. ۵ شُمو د رُوی زمی
عیش و نوش کلو کده کُفت دِل خُو ره بُر کدید و خود ره بلده
روز کُشتو چاق کدید. ۶ شُمو آدم عادل-و-نیک ره محکوم
کدید و د حالیکه هیچ از خُو دفاع نموکد، او ره کُشتید.

صبر د وختِ مُشکلات

۷ پس امزی خاطر، ای برارو، تا روز آمدون مولا عیسی صبر-
و-حوصله کنید. اونه، دیغو بلده کُشت پُر ارزش زمین خُو

إِنْتَظَرِ كَشِيْدَه صَبْر-و-حَوَصِلَه مُونَه تَاكِه بَارِشِ اَوَّلِ و اٰخِرِ دَ بَلَه
كِشْتِ بُبَارَه. ^۸ اَرِه، شُمُو اَم بَايِد صَبْر دَشْتَه بَشِيْدِ و خَاطِرِ جَم
بَشِيْدِ، چِرَاكِه اَمْدُوْنِ مَوْلَا عِيْسَى قَرِيْبِ اَسْتَه.

^۹ اَيِ بَرَارُو، اَز يَغْدِيْگِه خُو شِكَايْتِ نَكْنِيْدِ، نَشْنَه كِه خُوْدُوْنِ
شُمُو مَحْكُوْمِ شُنِيْدِ؛ چُوْنِ قَاضِي حَقِيْقِي اَمِي اَلِي بَلْدَه قِضَاوَتِ
كِدُو دَ دَانِ دِرْگِه اِيَسْتَه يَه.

^{۱۰} بَرَارُو، اَز صَبْر-و-حَوَصِلَه پَيْغَمْبِرَايِ كِه دَ نَامِ خُداوَنْدِ تُوْرَه
گَفْتَه و رَنْجِ كَشِيْدَه، سَرْمَشَقِ بِيْگِيْرِيْدِ. ^{۱۱} وَاقِعَاً، مُو اَدْمَايِ پُرِ
صَبْرِ و تَحْمَلِ رَه خُوْشَبَخْتِ مِيْدَنِي. شُمُو دَ بَارَه صَبْر-و-تَحْمَلِ
اَيُوْبِ پَيْغَمْبِرِ شُنِيْدِيْدِ و كَارِي رَه كِه دَ اٰخِرِ خُداوَنْدِ بَلْدَه اَزُو
اَنْجَامِ دَدِ اَم مِيْدَنِيْدِ، چُوْنِ خُداوَنْدِ غَدْرِ رَجِيْمِ و مِهْرَبُو اَسْتَه.

^{۱۲} اَز پِيْگِ كَدَه مُهْمَتَرِ، اَيِ بَرَارَايِ مَه، قَسْمِ نَخُوْرِيْدِ؛ نَه دَ اَسْمُو
و زَمِي و نَه دَ هِيْجِ چِيْزِ دِيْگِه. «نَه» شُمُو «نَه» بَشَه و «اَرِه»
شُمُو «اَرِه» بَشَه؛ نَشْنَه كِه مَحْكُوْمِ شُنِيْدِ.

قُدْرَتِ دُعَا

^{۱۳} اگه کُدم نفر دَ بَينِ شُمو دُچارِ رَنج-و-مُصِيبَتِ بَشَه اُو بايد
دُعا کنه و کسی که خوش آسته، بايد سرُودِ بَخانه. ^{۱۴} اگه
کسی دَ بَينِ شُمو ناجورِ بَشَه، اُو بُزرگایِ جماعتِ ايماندارا ره
طلب کنه که بيه و دَ نامِ مَولا عيسیٰ بَلدِه شی دُعا کده جان
شی ره قد روغونِ زَبْتُون چرب کنه. ^{۱۵} دُعاي که از رُوی ايمان
بَشَه ناجور ره شفا ميديه و مَولا عيسیٰ اُو ره از بَستَرِ ناجوری
باله مونه؛ و اگه گُناه کده بَشَه گُناه شی ام بخشیده موشه.
^{۱۶} پس گُناهای خُو ره دَ پيشِ يگدِيگِه خُو اقرار کنيد و بَلدِه
يگدِيگِه خُو دُعا کنيد تا که جور شُنيدي. دُعاي آدمِ صادِق-و-
راست کار قُدرت و تاثيرِ کَلو دَره. ^{۱۷} اِلياس پيغمبرِ مِثلِ ازمو
وَری يگِ اِنسان بُوَد، ليکنِ وختی از تِي دِل دُعا کد که بارو
نَباره، تا سِه و نيم سال دَ بَله زمی بارو نَباريد، ^{۱۸} و زمانیکه
دُوباره دُعا کد، از آسمو بارو باريد و زمی حاصلِ دَد.

^{۱۹} اَي بَرارون مه، اگه کُدم کس دَ مينکل شُمو از راهِ حَقِيقَت
گُمراه شُدِه بَشَه و ديگه نفر اُو ره پس دَ راهِ راست بيره،
^{۲۰} بَدَنيدي که امُو نفر که گُناهکار ره از گُمراهی پس دَ راه ميره،
دَ حَقِيقَت جانِ ازو ره از مَرگِ اَبَدی نِجات ميديه و گُناه های
غَدَرِ آدمِ گُمراه ره مَپوشَنه.

سوال داريد؟ +1 807.700.6090

آزرگي © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.